

[Socialministeren.]

soner ind under den almindelige Ulykkesforsikringslov. Thi naar Staten yder Erstatning til de Personer, den beskæftiger, saa maa den saa meget mere yde Erstatning til dem, der tvangsbeskæftiges, dem, den tvinger til at udføre et vist Arbejde i Form af civil Værnepligt. Jeg er derfor ikke betænkelig ved, selv om dette Ændringsforslag under Nr. 1 skulde blive vedtaget — hvad jeg altsaa stadig fraraader —, at fortolke den almindelige Ulykkesforsikringslov saaledes, at de ommeldte civile værnepligtige falder ind derunder.

Endnu har jeg kun een Bemærkning at gøre, nemlig vedrørende Ændringsforslag Nr. 3. Idet jeg i øvrigt er enig i Ændringsforslaget, hvor man dog ikke har været opmærksom paa, at der i Begyndelsen staar: „Efter Stykke 1 tilføjes som nyt Stykke“, medens der skulde staa „nyt Punktum“, beder jeg om, at dette „nyt Stykke“ maa blive rettet til „nyt Punktum“, thi Indholdet er i Virkeligheden kun en Forklaring af, hvad der staar i det foregaaende Punktum i samme Stykke, og det vilde være mærkeligt at sætte Definitionen i et nyt Stykke.

De andre Ændringsforslag bortset fra Nr. 1 vil jeg altsaa anbefale at vedtage med den lille Ændring i Nr. 3, som jeg nu har anmodet om at faa foretaget. Naturligvis indrømmer jeg, at hvis Ændringsforslag Nr. 1 vedtages, er det ogsaa naturligt at vedtage Ændringsforslag Nr. 4; men jeg maa altsaa anbefale at stemme imod Ændringsforslag Nr. 1.

Formanden: Den af den højtærede Socialminister paapegede Rettelse vil nu blive foretaget.

Hendriksen: Det glæder mig naturligvis, at den højtærede Socialminister var i hvert Fald relativt tilfreds med Flertallets Begrundelse af det Standpunkt, Flertallet har indtaget vedrørende Spørgsmaalet om de civile værnepligtige. Der er fra min Side intet som helst til Hinder for, at vi kan genoptage hele Drøftelsen af dette Spørgsmaal, den Drøftelse, vi havde ved første Behandling. Jeg havde ikke ment det nødvendigt, men jeg ønsker dog i Anledning af de Udtalelser, der er fremsat ogsaa af Socialdemokratiets ærede Ordfører, atter at slaa fast, at naar Flertallet ikke mener, det er rigtigt at udstrække Forslagets Bestemmelser til ogsaa at omfatte saadanne værnepligtige, der udfører civilt Arbejde, er Grunden den, at det forekommer os, at værnepligtige, der

unddrager sig den militære Værnepligt, stiller sig i et andet Plan end almindelige værnepligtige og derfor heller ikke bør gaa ind under de Begunstigelser, som det gennem det her foreliggende Lovforslag er Hensigten at yde almindelige værnepligtige. Vil en Mand ikke opfylde sin militære Værnepligt, saa kan han slippe for at gøre det ifølge Lov af 20. Maj 1933, men i saa Fald maa han ogsaa tage Konsekvenserne af sit Standpunkt.

Jeg glemte, da jeg før havde Ordet, at omtale det af Flertallet under Nr. 1 stillede Ændringsforslag Nr. 4 til Titelen. Det er et Ændringsforslag, som er nødvendigt af Hensyn til, at Lovforslaget, hvis det gennemføres paa den Maade, Flertallet ønsker det gennemført, ikke er et Forslag til Lov om „Invalidere m. v. til tilskadekomne værnepligtige“, men kun til „tilskadekomne militære værnepligtige“. Jeg skal endnu en Gang paa Udvalgets Vegne anbefale de af Udvalget stillede Ændringsforslag og paa Udvalgets Flertals Vegne anbefale de af dette stillede Ændringsforslag Nr. 1 og Nr. 4.

Socialministeren (Steincke): Jeg nærede selv, da jeg havde Ordet, den Opfattelse, at jeg udtrykte mig tydeligt; men jeg indrømmer, at baade Alderen og andre Omstændigheder kan have gnåvet paa mine Evner i saa Henseende. I hvert Fald har jeg ikke udtalt nogen relativ Tilfredshed med Flertallets Begrundelse af Ændringsforslag Nr. 1. Denne Begrundelse anser jeg for fuldkommen urigtig. Men jeg udtalte min relative Tilfredshed med Flertallets Udtalelser i Betænkningen med Hensyn til de civile værnepligtiges Stilling efter Vedtagelsen af Ændringsforslag Nr. 1, idet det i saa Henseende ellers kunde være tvivlsomt, om de vilde falde ind under den almindelige Ulykkesforsikringslov. I øvrigt er det naturligvis ikke min Mening at genoptage Diskussionen om, hvorvidt disse civile værnepligtige skal ind under Loven. Men jeg mener, at naar Rigsdagen anerkender en Ret for disse Mennesker til af Samvittighedsgrunde at unddrage sig, som det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) sagde, den militære Værnepligt, saa forekommer det mig baade moralsk og logisk rigtigt, at man ogsaa stiller dem som andre, der bliver undergivet Værnepligt, uanset at den Form, hvorunder denne aftjenes af dem, er en anden. Man maa huske paa, at disse Mennesker formentlig har nægtet at aftjene den militære Værnepligt af Grunde, der kristeligt, moralsk og ideelt set er